

Informacja prasowa

Po świadczeniu rehabilitacyjnym możesz iść na rentę

Po świadczeniu rehabilitacyjnym osoba, która nadal jest niezdolna do pracy, może ubiegać się o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Podstawą do wydania decyzji w sprawie renty jest prawomocne orzeczenie lekarza orzecznika ZUS lub orzeczenie komisji lekarskiej ZUS.

Ubiegając się o rentę z tytułu niezdolności do pracy, ubezpieczony do wniosku powinien dołączyć także niezbędne dokumenty (m.in. informację dotyczącą okresów składkowych i nieskładkowych, dokumenty potwierdzające osiągnięte wynagrodzenie, zaświadczenie o stanie zdrowia OL-9, dokumentację medyczną, wywiad zawodowy jeśli osoba ubezpieczona pozostaje w zatrudnieniu) – informuje Krystyna Michałek, regionalny rzecznik prasowy ZUS województwa kujawsko-pomorskiego.

Aby uzyskać prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, ubezpieczony musi spełnić jednocześnie kilka warunków. Przede wszystkim musi być niezdolny do pracy i posiadać wymagany okres składkowy i nieskładkowy, odpowiedni do wieku, w którym powstała niezdolność do pracy. Wymagany staż wynosi od 1 roku – jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat – do 5 lat – gdy niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Warunek wymaganego stażu (od 1 roku do 5 lat) uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony został zgłoszony do ubezpieczenia przed ukończeniem 18 lat albo w ciągu 6 miesięcy po ukończeniu nauki w szkole i do dnia powstania niezdolności do pracy posiadał jakikolwiek staż bez przerwy lub z przerwami nieprzekraczającymi 6 miesięcy.

Jeśli natomiast niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat, to pięcioletni okres składkowy powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy, chyba że ubezpieczony udowodnił okres składkowy wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Warunek stażu nie jest wymagany, jeżeli niezdolność do pracy miała związek z wypadkiem w drodze do pracy lub z pracy.

Oprócz wymaganego stażu ważna jest również data powstania niezdolności. Musi ona powstać w okresach składkowych lub nieskładkowych ściśle określonych w ustawie, np. w okresie ubezpieczenia, pobierania zasiłku macierzyńskiego, zasiłku chorobowego, opiekuńczego albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Spełnienie warunku powstania niezdolności do pracy w określonym czasie nie jest wymagane jeśli osoba została uznana za całkowicie niezdolną do pracy i udowodniła okresy składkowe i nieskładkowe wynoszące dla kobiety co najmniej 20 lat, a dla mężczyzny co najmniej 25 lat – wyjaśnia Krystyna Michałek.

Przyznanie renty zależy także od tego czy ubezpieczony nie ma ustalonego prawa do emerytury lub nie spełnia warunków, by ją uzyskać.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika lub komisji lekarskiej wydaje decyzje w sprawie przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy. W zależności od orzeczenia renta może być stała, gdy lekarz orzecznik stwierdził trwałą niezdolność do pracy lub okresowa, gdy niezdolność do pracy ma charakter czasowy.

Krystyna Michałek
regionalny rzecznik prasowy ZUS
w województwie kujawsko-pomorskim